

Scinteia tinereții

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

**PRESTIGIOASE
SUCCESSE
IN MUNCA
DEDICATE
CONFERINTEI
NAȚIONALE
A PARTIDULUI**

Foraștii din nordul Moldovei, situându-se în fruntea întrecerii socialiste ce se desfășoară în unitățile economice suvevene, raportează îndeplinirea cu o lună mai devreme a sarcinilor de plan pe primul doi ani ai actualului cincinal.

Succesul, dedicat aeroportului Conferința Națională a partidului, încumineză eforturile muncitorilor și specialiștilor pentru atingerea în circuitul industrial de noi resurse de materii prime și pentru valorificarea acestora la cote superioare. În acest an se prelungește obținerea unui spor de 63,5 milioane lei producție netă și a unui plus de 150 milioane lei la producția marfă. Depășirile valorice se vor materializa în importante cantități de bunuri, lemne pentru industria celulozei și mobilă, cherestea.

Colectivul de oameni ai muncii al întreprinderii de ulei din Sibobzia, județul Ialomița, a raportat îndeplinirea planului anual la producția marfă. Organizarea bună a întregii activități, aprovizionarea cu materii prime și materiale, realizarea la timp a pieselor de schimb necesare, sint pînă prin care se estivează realizarea unei producții marfă sublinimentară, la sfîrșitul anului, de peste 60 milioane lei. În aceste zile, colectivul unității ialomitene este preocupat de reducerea substanțială a consumurilor energetice.

La întreprinderea „Neptun” din Cimpina a început fabricația de serie a pompei pentru vehicularea lichidelor viscoase. Agregat de mare complexitate tehnică, pompa este utilizată cu precizie în transportul naval pentru vehicularea produselor petroliere și în fabricația de zahăr, făcîndu-și, însă, o largă întrebuințare și în alte ramuri ale industriei. Una din performanțele notabile ale noii pompe constă în aceea că alți ungereai și răcirii mecanismelor ei active se realizează cu ajutorul lichidului vehiculat.

ANUL DE PRODUCȚIE 1983, MAI APROAPE CU DOUĂ SĂPTĂMÎNI

„Deși calendaristic pînă la sfîrșitul celui de-al doilea an al cincinalului calității și eficienței au mai rămas cîteva săptămîni, pentru noi anul de producție 1982 se va finaliza la 15 decembrie, dată la care ne-am propus să realizăm integral sarcinile de plan, precum și pregătirea fabricației producției primului trimestru din anul viitor — ne spunea recent tovarășul Victor Bertalan, inginerul șef al întreprinderii de utilaje și piese de schimb pentru industria chimică din municipiul Focșani. Avem toate condițiile să ne respectăm acest angajament și să obținem importante sporuri la producția fizică, la ceilalți indicatori de „sîmțență”. Cuvintele inginerului șef al întreprinderii au desigur la bază rezultatele din perioada care a trecut din 1982, cînd colectivul celor 1 000 de oameni ai muncii, în care jumătate îl reprezintă tineretul, a raportat însemnate succese. S-au obținut, astfel, în primele 10 luni, de păsiri la principalii indicatori de eficiență: 3,2 milioane lei la producția marfă; 4,7 milioane lei la producția marfă vîndută și încasată; 2 milioane lei la producția netă; 9 milioane lei la export. De asemenea, colectivul a depășit cu 70 tone producția de bază — utilaje chimice pentru industria chimică (rezervoare sub presiune de toate tipurile, schimbătoare de căldură etc.). Toate aceste realizări s-au obținut însă pe fondul reducerii cu 23 lei a cheltuielilor totale și cu 8 lei a celor materiale la 1 000 lei producție marfă.

Argumentele acestor împliniri sint numeroase. Ele au la bază, așa cum ne explica tovarășa

Georgeta Barbu, secretar adjunct al comitetului de partid pe întreprindere, înalta disciplină manifestată de oamenii muncii din secțiile de producție, nivelul ridicat de pregătire profesională, organizarea riguroasă a producției și a muncii în fiecare secție de activitate. Mulțime de muncitori și de educatori, după cum sji văzut, realizează rezultate, pe care le dorim cu mult amplificate în această perioadă, pentru a deveni co-

tituie a instalației de alimentație cu apă caldă a secției I. Căminurile (în care s-a raportat efectivitate, a sporii productivității muncii. Au fost, de asemenea, reorganizate și automatizate laboratoarele de încercări mecanice, ultrasonice, raze X. Preocupările din domeniul creșterii tehnice, la care contribuția tinerilor a fost evidențiată de conducerea întreprinderii în nominalizările lor, au marcat un pas hotărîtor în rezolvarea unor probleme importante de

uscate bobine, pentru transformarea, necesare reparatiilor curente la utilajele din dotare (temă rezolvată tot de utecișii), s-a redus timpul de uscare al bobinelor de la 2 zile la 2 ore și, implicit, timpul de reparații. De asemenea, utecișii de la F.U.P.S.I. Ch. Focșani, prin inițiativele declanșate în sprijinul producției în toate secțiile vor contribui, fără îndoială, la depășirea în continuare a prevederilor planului fizic. Totodată, paralel cu derularea ritmică, sau chiar în avans a contractelor cu termen de finalizare în aceste ultime săptămîni ale anului, utecișii, ne reamintim reprezentanții tinerilor de la F.U.P.S.I. Ch. Focșani, participă alături de ceilalți oameni ai muncii, de specialiști și maeștri la finalizarea lucrărilor de reprofilare a două dintre secțiile de producție ale întreprinderii noastre pe producția de piese de schimb cu profil de prelucrare mecanică. Toate mașinile unelte au fost montate, ne informa inginerul șef al unității din Focșani. „Lucrăm în prezent la punerea la punct a tehnologiilor de execuție pentru ca încă din aceste zile să demarăm producția de piese de schimb pentru primul trimestru 1983. Acțiunile cu forțe sporite, întreprinse în anul viitor va trebui să asigurăm din plan 40 la sută numai producție de piese de schimb, devenind astfel cu adevărat mecanicul șef al industriei chimice. Avem condiții pentru aceasta, sublinia inginerul Victor Bertalan, pentru a onora corespunzător cererea tot mai mare de piese de schimb”.

La întreprinderea de utilaje și piese de schimb pentru industria chimică — Focșani

La 15 decembrie, colectivul acestei unități va finaliza integral sarcinile de plan ale acestui an. Cele mai mari depășiri — la producția pentru export. Asimilarea a noi piese de schimb va asigura diminuarea substanțială a importurilor în anul viitor. Prin inițiative și acțiuni proprii, tinerii, organizația U.T.C. și-au adus contribuția la toate aceste realizări.

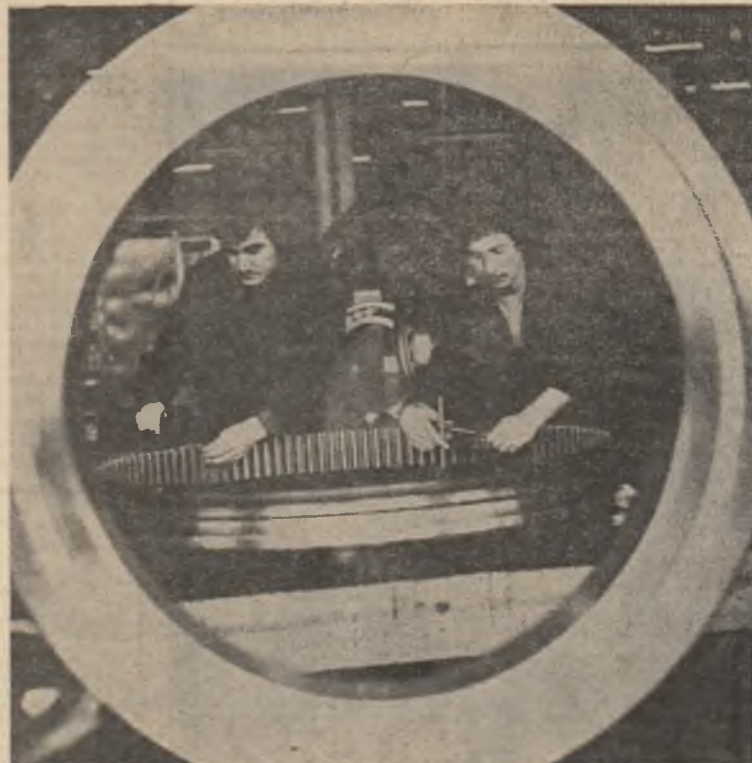
responsuzator producția anului 1983. Vrem să răspundem exemplar sarcinilor trasate de conducerea superioară de partid cu privire la îndeplinirea planului, la fiecare produs în parte, la nivelul de calitate cerut de beneficiari”. La baza rezultatelor de pînă acum a stat, desigur, și aplicarea riguroasă a unor măsuri tehnico-organizatorice, a unui sir de acțiuni concrete, de inițiative muncitorești menite să contribuie la creșterea productivității muncii, a calității producției, pentru onorarea ritmică a fiecărei comenzi. Intre acestea remarcăm punerea în func-

ționate. Subinginerul Ștefan Tîrziu, președintele Comisiei de creație tehnico-stiințifică a tinerilor, a ținut să scoată în evidență faptul că cele 4 cupoane pentru calculul electrozi, necesare secției 1, au fost puse în funcțiune numai prin aportul efectiv al tineretului (al utecișilor Ionel Patres, Costică Tîrdea și alții). A crescut astfel calitatea sudurii și, bineînțeles, calitatea producției de utilaje chimice care dețin ponderea în respectiva secție. În secția 2, atelierul bobinaj a adăugat interlocoțorul, prin punerea în funcțiune a captorului pentru

ILEANA PODOLEANU

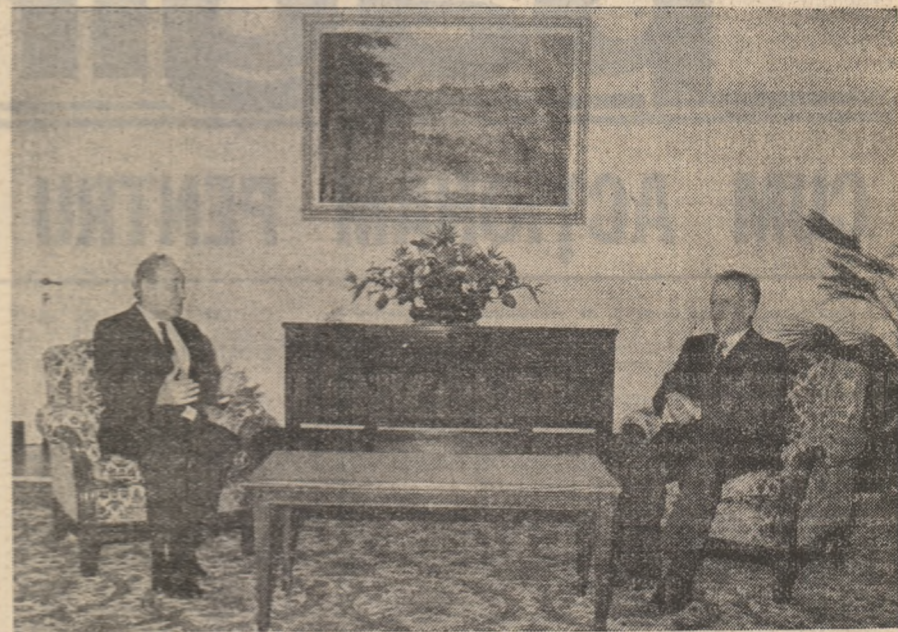
**Scinteia tinereții
PE TRASEELE
ROMANTISMULUI
REVOLUȚIONAR
Canalul
Dunăre —
Marea
Neagră,
un „fluviu”
numit
cutezanță**

PAGINA A III-A

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

a primit pe tovarășul Harry Tisch,
membru al Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G.,
președintele Consiliului Central al F.D.G.B.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a primit, miercuri, pe tovarășul Harry Tisch, membru al Biroului Politic al Consiliului Central al P.S.U.G., președintele Consiliului Central al Federației Sindicatelor Libere din R.D. Germană (F.D.G.B.), care, în fruntea unei delegații, a făcut o vizită de prietenie și schimb de experiență în țara noastră la invitația Consiliului Central al U.G.S.R.

La primire a luat parte tovarășul Nicolae Constantin, membru al Consiliului Politic Executiv al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului Central al U.G.S.R. A participat Siegfried Beck, ambasadorul R.D. Germane la București.

Mulțumind, tovarășul Nicolae

Ceaușescu a adresat, la rîndul său, tovarășului Erich Honecker un cald salut și cele mai bune urări.

În cadrul întrevederii au fost evocate bunele raporturi de prietenie și colaborare statornicite între P.C.R. și P.S.U.G., între țările și popoarele noastre — inclusiv între sindicatele din cele două țări — relații care cunosc o dezvoltare continuă în spiritul înțelegerilor convenite la cel mai înalt nivel.

S-a exprimat dorința comună de a extinde și aprofunda raporturile dintre cele două țări și popoare, arăcîndu-se că realizările obținute de România și R.D. Germană în construcția socialistă creează noi posibilități pentru diversificarea și adîncirea colaborării și cooperării bilaterale, în interesul celor două state, al cauzei generale a socialismului și păcii în lume. A fost relevat rolul ce revine sindicatelor din cele două țări în dezvoltarea și întărirea pe mai departe a bunelor legături de prietenie și colaborare dintre țările și popoarele noastre.

Abordîndu-se unele probleme ale vieții politice internaționale actuale, a fost reafirmată do-

rina României și R.D. Germane de a conlucra tot mai activ pe plan extern pentru a-și aduce, în continuare, contribuția la soluționarea marilor probleme ale contemporaneității, la promovarea unei politici de colaborare internațională, de destindere și înțelegere între toate națiunile.

În timpul întrevederii, s-a acordat o atenție deosebită problemelor colaborării și securității în Europa, subliniindu-se necesitatea ca actuala reuniune de la Madrid să se încheie cu rezultate pozitive, să contribuie la realizarea unei Europe unite, a unei Europe fără rachete și arme nucleare. În acest context, a fost evidențiat rolul sindicatelor în ampla mișcare ce se desfășoară în întreaga lume pentru oprirea cursei înarmărilor, reducerea cheltuielilor militare, pentru infaptuirea dezarmării, în primul rînd a dezarmării nucleare, pentru respectarea dreptului fundamental al oamenilor — dreptul la viață, libertate, la pace.

Întrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, tovarășescă.

**DEPLINĂ APROBARE,
UNANIMĂ SATISFACȚIE
FAȚĂ DE REZULTATELE
DEOSEBIT DE FRUCTUOASE
ALE ÎNALTEI SOLII
ROMÂNEȘTI DE PACE,
PRIETENIE ȘI COLABORARE
ÎN PAKISTAN, INDONESIA,
SINGAPORE, MALAYEZIA
ȘI KUWEIT**

Telegrame adresate C.C. al P.C.R.,
tovarășului Nicolae Ceaușescu
PAGINA A V-A

**ENERGIA
o problemă
a tuturor, la
soluționarea
căreia să
contribuim
cu toții!**

LA I.S.C.I.P. GIURGIU

O idee simplă a
redus consumul
anual cu 14
milioane KWh
PAGINA A V-A

PAGINA ELEVULUI

Cum acționăm pentru îmbunătățirea
practicii productive? (II)

PAGINA A II-A

Agendă bogată de muncă în agricultură

Rămîne o întrebare de actualitate: s-au încheiat lucrările agricole ale acestui an? În condițiile intensificării muncii, ale transformărilor tehnologice din acest domeniu se conturează însă tot mai clar ideea că asemenea delimitări în calendarul agricol — chiar și între doi ani — este pe cale de dispariție. Nu ne vom referi la aspectele generale, ci la condițiile specifice ale acestei perioade de muncă pe ogor:

● În primul rînd PE CIMP SE MAI AFLĂ CANTITĂȚI DE SPECII DE ZAHĂR cit și de coceni de porumb care trebuie în cel mai scurt timp transportate la adăpost. Se manifestă, negativ, chiar și acum cînd vremea este încă bună, fără precipitații deosebite, tendințe de neglijență în stringerea produselor, amenajarea cu pămînt sau necesitatea pe calități, ceea ce afectează în final recolta obținută.

● În al doilea rînd ESTE NECESARĂ INTENSIFICAREA ARĂTURILOR, lucrare care la această dată trebuia încheiată. Exigențele viitoarelor recolte impun însă acordarea unei atenții deosebite față de respectarea normelor de calitate, iar acolo unde arătura nu intrînește parametrii stabiliți se va proceda la refacerea ei.

● Concomitent se va trece la desfășurarea pe fronturi largi a forțelor LA EFECTUAREA LUCRĂRILOR DE ÎMBUNĂȚĂȚIRI FUNCȚIONALE — irigații, desecări, combaterea eroziunii solului — într-un cuvînt acele acțiuni de natură să pregătească și să întregască starea de sănătate a pămîntului, a parcelor la care se vor efectua însămînțirile sau pe care există deja culturi. Cît privește viitoarele plantații din vii și livezi se impune pregătirea tuturor elementelor necesare pentru ca în primăvară să existe condițiile pentru realizarea programelor în aceste sectoare: săparea gropilor și asigurarea materialului sădilor.

● O atenție specială se va acorda în această perioadă ZOOTEHNIEI, realizării indicatorilor de plan, a graficelor de producție. Respectarea PROGRAMULUI DE GRAJ, adică furajare, curățenie, mulsul, este o problemă ce trebuie să preocupe conducerea unităților zilaie, urmîndu-se strict orele de administrare a hranei, de îngrijire și recoltare a produselor animalelor, cu responsabilități precise pentru fiecare lucrător.

Cum asigurăm iernarea animalelor?

Deși s-au construit conform planului salvine la parametrii tehnici prevăzuți, în cooperativelor agricole de producție din Belcești, Tiru Frumos, Brăești, Sînești, Ciortestii, Ipatele, Costulești, Lunzani, Vlădeni, Mironescu, Cîrjoaia, Mădîrjac și Dumesti încă un număr mare de ovine se află „presățite” pentru perioada de iarnă în condiții de provizorat. Din partea Direcției producția animală a D.G.A.I.A., medicul veterinar Ștefan Căsiu sublinia că „planul de investiții a fost realizat și depășit, dar mai există rămîșeri în urmă privind iernatul ovinelor în special la fermele din Cîrjoaia și Mădîrjac.

● Inițialivă, simț de răspundere, operativitate. „La Poestii, procesul de modernizare al fermei de ovine a început încă din vară. Ne informează inginerul șef al cooperativei agricole, Vasile Dorneanu. La ferma Hăr-căsești cele trei grajduri existente au fost reparate în regle propriie iar seful de echipă, inginerul Viorel Gane, a executat împreună cu echipa sa lucrări de cea mai bună calitate. Aici anul viitor vom muta întreg efectivul și vom construi un salvan nou tot cu resurse locale. Dealul” putem spune că am cîștigat o experiență în acest

CATALIN BORDEIANU
(Continuare în pag. a V-a)

Bistrița își confirmă cu adevărat semnificația numelui prin ritmul înalt al dezvoltării sale economico-sociale
Foto: LUCIAN TUDOSE

CUM ACȚIONĂM PENTRU ÎMBUNĂȚĂȚIREA PRACTICII PRODUCTIVE ?

Interesată, în mod deosebit, de problemele îmbunătățirii pregătirii profesionale, puse în discuție de trecuta Pagină a elevului, uleiștii, cadrele didactice și maistrii de la Liceul Industrial nr. 2 din Capitală, ne-au propus să continuăm dezbaterea într-un mod mai original. Și anume, la fața locului! În cabinetele, laboratoarele și atelierelor de producție ale școlii, în halele întreprinderii coordonatoare — IMEB — adică exact acolo unde tinerii își fac pregătirea profesională. Evident, o asemenea invitație nu se refuză și lăsa-ne acasă la gazdele noastre care doresc să abordăm una dintre cele mai actuale și mai stringente probleme ale momentului — perfecționarea școlii profesionale.

O REALITATE DE LA CARE TREBUIE SĂ PORNEASCĂ ORICE DISCUȚIE INTEGRAREA ABSOLVENȚILOR

În fiecare an, în paralel cu promoții masive de absolvenți de 10 sau 12 clase, Liceul industrial nr. 2 furnizează întreprinderii coordonatoare și o cifră modestă (de la 60-70) de absolvenți de școală profesională. Paradoxal (la prima vedere), după cum ne mărturisește ing. Lidia Ionescu, de la biroul personal-invățământ al IMEB, uzina în așteptarea mai ales pe acești absolvenți. De ce? Experiența l-a învățat pe oamenii uzinei două lucruri: 1. Absolvenții de școală profesională vin ca să rămână și 2. Se integrează mult mai ușor în producție.

— Acest al doilea aspect, este de părere directorului liceului, prof. ing. Dumitru Strehce, trebuie să stea la baza oricărei discuții despre școala profesională. Dacă absolvenții ei se integrează firesc în colective înseamnă că școala e bună. Dacă integrarea se face cu dificultăți, calitatea procesului instructiv-educativ trebuie pusă sub semnul întrebării.

— Conștient de acest adevăr, oamenii din conducerea întreprinderii și a școlii au făcut o analiză amănunțită a modului în care s-au integrat în producție ultimii doi ani de absolvenți. Luni pe an, rezultatul este următorul: școlii îi dovedește că ne aflăm într-o situație bună, cu o experiență care trebuie cunoscută și aplicată și de alții. Privit sub lupa exigenței maxime însă, studiul întreprinderii pune în lumină și o serie de greutăți cu care se confruntă acești tineri.

— Marea majoritate, ne spune maestrul Nicolae U-

CALITATEA PREGĂTIRII ESTE DIRECT PROPORȚIONALĂ CU EFORTURILE ELEVILOR ȘI ALE MAIȘTRILOR

Totuși, aceste deficiențe de fond ale școlii profesionale nu au lăsat urme prea adânci la absolvenții încadrați la IMEB. Ne mărturisește acest lucru inginerul Enache Drog. Care este explicația? Poinind de la o cunoaștere amănunțită a realității, cadrele didactice, maistrii și specialiștii din producție și-au unit eforturile pentru a suplini, cu forțe și idei proprii, lipsurile acestui tip de școală. Așa a prins viață „Experiența Școlii profesionale IMEB” pe care ne bucurăm să o putem prezenta cititorilor noștri. În ce constă ea? În primul rând s-au luat

tovarășii ingineri și maistrii sint prezenți în sălile de meditații unde discutăm pe larg problemele care ne interesează. S-a luat și măsura ca în halele uzinei, înainte de a începe producția unei piese, să desenăm și să-l parcurgem întregul flux tehnologic.

— Un rol important îl dețin și cunoștințele de organizare a muncii cu care sînt familiarizați, conținutul elevilor Ion Dinu. Pentru a ne asigura la toți locurile de muncă, s-a hotărât să lucrăm și în schimburi. În plus, noi, elevii, am preluat și o serie de probleme de organizare — pregătirea locului de muncă, aprovizionarea cu materiale și scule, asigurarea disciplinei tehnologice.

Pentru a întregi imaginea experienței care a rodit aici

lor direct și au extras din propria experiență câteva propuneri care merită să fie luate în considerare. Astfel, în urma studiilor efectuate, a reieșit că perioada optimă de însușire a deprinderilor „unei meserii se situează la între 14 și 17 ani. În felul acesta și întinzându-se pe o perioadă de circa 3 ani (în funcție de meserie), școala profesională devine forma cea mai eficientă de pregătire a viitorilor muncitori. Evident pentru a păstra caracterul democratic, deschis, propriu învățămîntului nostru, planurile de învățămînt ale școlii profesionale moderne trebuie să cuprindă, alături de practică și disciplinele de specialitate (care predomină), obiecte științifice și de cultură generală, care să permită, oricând, absolvenților să-și continue studiile liceale sau universitare. Bazându-se pe experiența acumulată, gazdele noastre sînt de părere că în componența școlii profesionale trebuie să fie de pregătire generală care să permită repartizarea tinerilor pe meserii, în funcție de aptitudini; practica anului II, efectuată în întregime în întreprindere, este de natură să-i familiarizeze pe elevii cu întreg fluxul tehnologic, urmînd ca în anul al III-lea ea să fie efectuată chiar în condițiile viitorului loc de muncă. O altă măsură care, se consideră, ar contribui la ridicarea calității pregătirii poate fi încadrarea diferită (eventual crearea de trepte în cadrul aceleiași categorii), în funcție de rezultatele obținute în școală.

— Oprim aici șirul lung al propunerilor izvorite dintr-o experiență deosebită, cu convingerea că multe alte școli profesionale vor veni cu idei interesante privind perfecționarea acestei vechi și, totodată, atât de actuale, forme de învățămînt. Nu întîmplător, problemele sale au devenit obiectul unor analize la cel mai înalt nivel — școala profesională modernă — nu poate fi decît rodul unei gândiri științifice, revoluționare pe care se structurează întregul nostru învățămînt.

CONCLUZIILE VIN DIN EXPERIENȚĂ

Urmînd cu atenție recenziile cuvîntări în care securitarii general al partidului s-a oprit asupra necesității îmbunătățirii practicii producției, punînd un accent deosebit pe rolul școlii profesionale, pe transformarea acesteia în cea mai strînsă corelare cu cerințele unei economii dezvoltate, elevii, cadrele didactice și maistrii instructori de la Liceul industrial nr. 2 au receptat sarcinile trasate de partid ca pe sarcini ce li se adresează și

MONICA ZVIRIINSCHI

ȘCOALA PROFESIONALĂ MODERNĂ rodul unei gândiri științifice, revoluționare

X-a. Avem printre noi trei colegi care au urmat tot aici treapta I. Ei erau familiarizați cu utilajele, cunosteau multe lucruri la disciplinele tehnice. Pe cînd noi, ceilalți (eu am venit dintr-o comună din Argeș), vedeam pentru prima oară un ateu! Pentru ei, anul și jumătate de școală profesională se adaugă, firesc, la cei doi ani de treapta I. Pentru noi, ceilalți, care sîntem majoritatea, pregătirea constă dintr-un an și jumătate, ceea ce este mult prea puțin.

— La această cauză, pe care noi o considerăm cea mai importantă, subliniază maestrul Vasile Mihu, se adaugă lipsurile planurilor de învățămînt — elevii școlii profesionale resimt acut numărul inadmisibil de mic al orelor de desen (în total... 17), subțirimea cunoștințelor tehnologice și absența totală a matematicii și a fizicii.

măsură pentru ca la școala profesională să fie repartizate cei mai buni muncitori și cei mai buni ingineri. O notă cu totul aparte — s-a urmărit (și s-a reușit) ca inginerii care se ocupă de elevii școlii să fi fost, la rîndul lor, cîndva, elevi de școală profesională.

— Este un lucru în aparență minor, dar de mare importanță, sentimentală, dacă vrei mărturisește ing. Gi. Tuderică. Noi, care am trecut prin școala profesională, îi înțelegem astfel pe acești elevi, anoi, sîntem un fel de exemplul viu al posibilităților de devenire pe care le au. Ei știu că, dacă învață, noi să urcăm de sus, nu mai este nevoie să ne vorbim despre asta!

— Majoritatea stăm în cîmîn. Își începe explicația elevul Sorin Popa, din anul I B. Pentru ca să ne ajute să ne completăm cunoștințele de desen tehnic, de specialitate, de matematică, în fiecare zi,

trebuie să mai amintim inițiativa pregătirii permanente în tehnică și pedagogice — a maistrilor instructori, eforturile făcute de uzină pentru extinderea atelierului școlii în care își încep pregătirea elevii din anul I, reparitură elevilor de profesională pe lingă cei mai buni muncitori din IMEB.

— Este un lucru în aparență minor, dar de mare importanță, sentimentală, dacă vrei mărturisește ing. Gi. Tuderică. Noi, care am trecut prin școala profesională, îi înțelegem astfel pe acești elevi, anoi, sîntem un fel de exemplul viu al posibilităților de devenire pe care le au. Ei știu că, dacă învață, noi să urcăm de sus, nu mai este nevoie să ne vorbim despre asta!

— Majoritatea stăm în cîmîn. Își începe explicația elevul Sorin Popa, din anul I B. Pentru ca să ne ajute să ne completăm cunoștințele de desen tehnic, de specialitate, de matematică, în fiecare zi,

Lucrarea de absolvire

Cvasitotalitatea absolvenților Liceului de chimie din Rîmnicu Vilcea își găsește — cum e și firesc, dealtfel — loc de muncă la combinatul chimic din localitate, în secțiile acestuia. Și, nu numai că-și găsește loc de muncă, dar se și integrează rapid. Explicația are ca sursă — în investigația pe care am făcut-o în unitatea economică amintită, unitate care se situează pe primele locuri în întrecerea socialistă pe primele 10 luni ale anului. În secția Oxaloacoli I, cîteva elevi de la specialitatea tehnologie chimică organică, elevi din clasa a XII-a B, se aflau la elaborarea proiectelor de diplomă, a lucrărilor de absolvire. Un lucru demn de remarcat în preocuparea întreprinderii pentru a avea un personal muncitor superior calificat, pe măsura exigențelor producției, este faptul că practica productivă a elevilor în procesul tehnologic. Sub îndrumarea competentă — competentă izvoită din studiu și din practică — a muncitorilor, maistrilor și inginerilor, elevii parcurg primii pași adevărați în meserie. Lucrarea se alege și se efectuează din timp, urmîndu-se în egală măsură procesul tehnologic în coordonatele sale practice și teoretice. Temele au fost propuse din cunoștințele și conștințele necesităților lor de elevi. Un avantaj considerabil al prezentei viitorilor absolvenți în secțiile combinatului îl reprezintă educația lor în spirit muncitoresc, preadaparea la ce-

rile concrete ale producției. Florina Negrescu lucrează la: „Obținerea 2 etili hexanoli și la gaze distilate”. Opinia ei în legătură cu viitorul loc de muncă este fermă: „Voi lucra la secția Oxaloacoli I, aici unde am făcut practică. Pentru a fi un bun muncitor știu că este nevoie să invățăm foarte bine, să pot interveni în această cabină de comandă pentru a preveni avaria, orice intrerupere a procesului de producție. De aceea, lucrarea pe care o elaborez acum este o probă a feței în care

care îi îndrumă pe elevi depinde de calitatea forței de muncă viitoare a combinatului. Poștii și actualii noștri elevi sînt bine pregătiți, îmbină în mod optim pregătirea teoretică cu cea practică”. Opinia directorului adjunct al liceului este împărțită și de tehnicianul Gheorghe Ciucu de la compartimentul învățămînt al combinatului, om tînăr, și el mereu prezent în urmărirea modului în care elevii sînt instruiți, modul în care ei sînt pregătiți să preia destinele producției combinatului, și de secretarul Comitetului U.T.C. pe combinat, subinginerul Ion Gabar. „La noi, totul este automatizat — intervine și maestrul Gheorghe Ilieca — ceea ce presupune că operatorul, muncitorul din secția noastră adică trebuie să aibă o înaltă pregătire pentru a stăpîni comanda secției. Elevii Liceului de chimie, viitorii noștri colegi, mă refer în special la cei din terminații, știu acest lucru și se pregătesc într-un mod serios, angajat și angajat”. Opiniile consemnate și cele necomsemnate — dar în perfect acord cu ele — dovedesc că în Combinatul chimic din Rîmnicu Vilcea pregătirea elevilor din Liceul de chimie este privită — și în acest sens se acționează — cu responsabilitate, că pe ultima sută — dacă am înmormurată un termen scîltiu — ne referim la clasa a XII-a, la elaborarea lucrării de absolvire — atenția este sporită, că pregătirea viitorilor muncitori face parte din ordinea de zi a tuturor responsabililor de producție. Acest lucru determină și obținerea elevilor pentru producție, pentru imediata lor confruntare cu ea.

PRIMUL ATESTAT DE MUNCITOR

am reușit să mă pregătesc în patru ani de școală — scotese și anul al IV-lea —, de aceea îmi acord o deosebită atenție. Vreau să lucrez în această secție la absolvire, vreau să fiu un muncitor de nădejde al ei”. Nu este formală analiza profesorilor, după cum avea să ne confirme și directorul adjunct al liceului, profesorul Aurel Popa, cum nu sînt formale angajamentele celor care au intrat în producție. „Elevii noștri care fac practica productivă în combinatul chimic datorită preocupărilor întreprinderii, datorită așteptărilor care sînt înconjurări în jurul lor, au înțeles că în producție, nu întîmplător, marea majoritate a muncitorilor de aici sînt absolvenți ai unei forme de învățămînt din liceul nostru. Fiecare generație în parte învață că de atenția cu

MIOARA VERGU

care îi îndrumă pe elevi depinde de calitatea forței de muncă viitoare a combinatului. Poștii și actualii noștri elevi sînt bine pregătiți, îmbină în mod optim pregătirea teoretică cu cea practică”. Opinia directorului adjunct al liceului este împărțită și de tehnicianul Gheorghe Ciucu de la compartimentul învățămînt al combinatului, om tînăr, și el mereu prezent în urmărirea modului în care elevii sînt instruiți, modul în care ei sînt pregătiți să preia destinele producției combinatului, și de secretarul Comitetului U.T.C. pe combinat, subinginerul Ion Gabar. „La noi, totul este automatizat — intervine și maestrul Gheorghe Ilieca — ceea ce presupune că operatorul, muncitorul din secția noastră adică trebuie să aibă o înaltă pregătire pentru a stăpîni comanda secției. Elevii Liceului de chimie, viitorii noștri colegi, mă refer în special la cei din terminații, știu acest lucru și se pregătesc într-un mod serios, angajat și angajat”. Opiniile consemnate și cele necomsemnate — dar în perfect acord cu ele — dovedesc că în Combinatul chimic din Rîmnicu Vilcea pregătirea elevilor din Liceul de chimie este privită — și în acest sens se acționează — cu responsabilitate, că pe ultima sută — dacă am înmormurată un termen scîltiu — ne referim la clasa a XII-a, la elaborarea lucrării de absolvire — atenția este sporită, că pregătirea viitorilor muncitori face parte din ordinea de zi a tuturor responsabililor de producție. Acest lucru determină și obținerea elevilor pentru producție, pentru imediata lor confruntare cu ea.

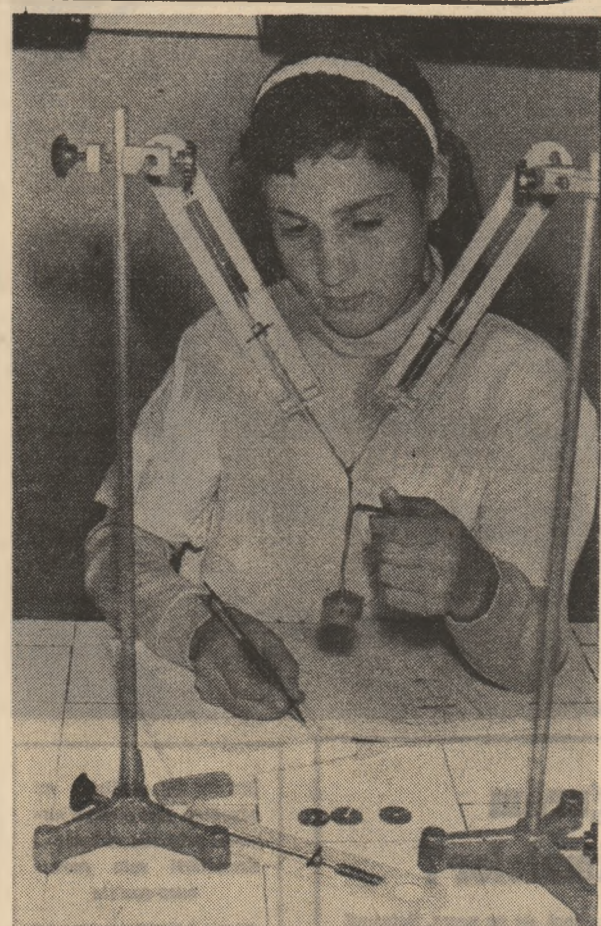
Organizația U.T.C. din întreprindere, profund implicată în pregătirea profesională a elevilor

Faptul că în de la atelierelor școlii, ale Liceului „G. Bacovia” din Bacău înregistrează considerabile depășiri ale indicatorilor de plan este cel mai înalt mînat al activității care, colaborarea coeficientului de responsabilitate investit aici în pregătirea profesională a elevilor. Așa cum ne explică secretarul comitetului U.T.C. pe școală, Adrian Buzdugan, „astarea de lucru se desfășoară în egală măsură bunei organizării, calității de excepție a cadrelor didactice și a maistrilor instructori, interesele manifestate de întreprindere, cu care colaborăm școala”. În plus (și nicidecum de mai mică importanță) se remarcă și strînsa colaborare dintre organizația U.T.C. din liceu și cele din întreprindere. Cîrmă se materializează în două planuri: cel al punerii la punct a halei de producție în care se realizează anual produse a căror valoare depășește 400.000 lei. Ea a fost dotată cu mașini-unelte corespunzătoare planului, dar și programi. Cea care s-a îngrijit de „zestrea” materială a halei, a fost întreprinderea de mașini-unelte Bacău, reprezentată, firește, de tinerii specialiști care au fost prezenți la instalarea mașinilor, etc și, mai tîrziu, la buna întreținere a lor, oferind asistență tehnică ori de cîte ori a fost nevoie de ei. Relațiile strînsă dintre cele două organizații de producție care se traduce în piese și repere de înaltă com-

plexitate. Alături de tinerii de la IMEB, participă consistent la dotarea atelierelor și specialiștii întreprinderii de panouri electropneumatice. Așa cum ne spunea prof. Cristina Ciurea, director al Liceului „G. Bacovia”, „foști elevi ai liceului, acum absolvenți de facultate, repartizați cu inginerii la I.P.E.P. nu au uitat școala în care au învățat și au revenit cu un dar frumos: noul atelier de electrotehnica dat în funcțiune anul acesta”. (Dealtfel, tinerii de la I.P.E.P. mai au la activ un asemenea laborator la Școala generală nr. 9). Ei au asigurat o bună parte din dotarea acordată în același timp sprijin elevilor în activitatea de autodotare, materializată și aceasta în frumoase rezultate. Dealtfel, cu cîteva zile înainte de sosirea noastră la liceu am avut prilejul să discutăm la I.P.E.P. cu unul din tinerii ingineri de aici, Titus Seghete. Am aflat astfel că o parte din cei mai buni specialiști ai întreprinderii, ingineri abia sosiți din amfiteatrule facultăților, înarmați deci cu cele mai proaspete cunoștințe, sînt detașați periodic în liceu pentru a participa la instruirea tinerilor elevilor. Tot de la inginerul Seghete am aflat că nu peste multă vreme implicarea tinerilor de la I.P.E.P. în destinele școlii se va concretiza prin dotarea unui laborator de metrologie în cadrul atelierului de electrotehnica. Firește, toate acestea înseamnă mai mult sau mai puțin sacri-

ficii materiale și mai ales de timp, dar, cum spunea inginerul Seghete, „nimic nu e prea mult și prea greu atunci cînd e vorba să asigurăm buna pregătire, competența oamenilor care mine vor fi chiar colegii noștri de muncă”. Despre eficiența colaborării organizațiilor U.T.C. din școală și întreprindere vorbesc toate succesele pe plan profesional înregistrate de elevi: premiul la expoziția de creație tehnico-științifică, locuri frunțate la olimpiadele pe meserii, succese la sesiunile de comunicări, valoarea ridicată a comitetului lucrării de diplomă, prosperitatea școlii în imediată relație cu depășirile considerabile ale planului de producție. Așa, enumerate la rece, toate acestea nu comportă în sine nimic spectaculos. Dar, și ne gîndim puțin la școlile care se plîng că nu își pot face planul din lipsă de dotare, de comenzi, de material etc. Numitorul lor comun este același, roștit cu învinzabilă scîmțănă: „Nu, nu colaborăm cu organizația U.T.C. din întreprindere. La această posibilitate nu ne-am gîndit încă, ne-a scăpat printre altele problema...”. Am dat exemplul Liceului „Encovia” din Bacău tocmai pentru a ilustra afirmația că legătura strînsă dintre tinerii întreprinderii și cei care vor veni peste cîteva vreme alături de ei are o importanță covârșitoare și pentru unii și pentru ceilalți, deopotrivă.

GABRIELA HUREZEAN

În condițiile viitorului loc de muncă

Un muncitor în exploatarea forestieră trebuie să aibă cunoștințe complexe de silvicultură și de exploatarea propriu-zisă. Este deosebit de interesant să vedem că se dobinde la Liceul Industrial numărul 4 din Piatra Neamț, baza tehnico-materială a școlii este undeva aproape de ireproșabil, de unde și impresia tonantă pe care o lasă imaginea elevilor aflați la orele de pregătire practică, într-un efort continuu de muncă, efort necerincios, de genul de apăsător care de lipsă echilibrului fizic. Totuși, practica în atelierelor școlii reprezintă o activitate de laborator care rareori se găsește întocmai în producție. Iar cînd este vorba de proiectarea și executarea lucrărilor, nu putem să nu ne amintim că în producție, nu întîmplător, marea majoritate a muncitorilor de aici sînt absolvenți ai unei forme de învățămînt din liceul nostru. Fiecare generație în parte învață că de atenția cu

Bitca, bază situată la cîteva kilometri de oraș. Se află la practica elevii clasei a X-a B, silvo-exploatarea, clasă alcătuită din 33 de băieți și 3 fete. La centrul bazei didactice lucrează cu maistrii instructori Marin Florea și Ioan Brăduț. Se fac verificarea și reglarea utilajelor, anul, îmbracăți corepunător, cu căști de protecție, elevii intră în pădure, parcașii 32 a, U.P. Doamna, ocotul silvei Vadului, Cesar Asandei, elev din clasa a X-a B, este în compania mîștrilor universali, tema lecției elevilor clasei a X-a B. Sîm de vorbă cu cîteva dintre elevii și aceștia ne vorbesc despre viziunea de viitor, despre viziunea eforturilor, despre reglarea motoarelor. Practica se desfășoară aici în condiții bune, pregătirea elevilor este corespunzătoare.

La Liceul forestier din Piatra Neamț, liceu care pregătește forță de muncă într-o meserie deficitară, practica în condițiile viitorului loc de muncă este o dovadă convingătoare a bunei calificări a muncitorului torosier.

V. MIOARA

ECOURI LA MATERIALELE PUBLICATE

Dezbateră publicată sub titlul „Necesitatea unității în diversitate” în precedenta „Pagină a elevului”, precum și întregă problematică a paginii au sîntit un firesc interes. Transcrierea, de aceea, în continuare o serie de opinii și propuneri ale unor elevi și cadre didactice din diferite locuri ale țării avînd ca punct de pornire măsura în care disciplinele științifice fundamentale, cele tehnologice și practica productivă — din ateliere și întreprinderi — reușesc, laolaltă, într-un imperios tot unitar, să formeze un muncitor de cea mai înaltă calificare după absolvirea celor patru ani de liceu.

„Incitantă — ca și paginile de dinăun, citite cu atenție și interes de cadrele didactice și de elevii școlii noastre — ultima „Pagină a elevului” aduce în discuție o problemă care frîmțîntă în momentul de față întregul nostru învățămînt. Opinia mea este că unul dintre răspunsurile ce se pot da întrebării care dă titlul paginii este preocuparea continuă și responsabilă a liceelor în vederea asigurării de

la identificare cu aceea de la întreprindere coordonatoare — „Electroputere”. Oină în prezent ne-am înscris 32 de produse din întreprindere, unele de foarte mare complexitate, (multe dintre ele urmînd chiar să fie exportate). Această organizare a

Hallînga, județul Mchedinti: „Cea mai realistă soluție care se poate găsi problemei unei cit mai bune pregătiri profesionale a absolvenților de liceu este lezarea cit mai strînsă de practică a întregii activități desfășurate. Atît materiile de specialitate,

me. Altfel, se întîmplă așa cum putem vedea și azi: doi ani învațăm pentru a deveni strunzar, apoi în treapta a II-a învățăm meserie de sudor și, cînd intrăm de poarta întreprinderii, se califică tîrziu! Se pierde vremea și spun, multă vreme degeaba.

pinia lui Petru Buda — în fond, o propunere pe care și eu am în „Pagina elevului”, am formulat-o în repetate rînduri — este îmbrățișată de mulți dintre cei ce au participat la această dezbateră. Alți Camelia, Toma (elevă la Liceul „Andrei Mureșanu” din Blîrțu), cit și Vasile Crețu (elev la Liceul Industrial nr. 2, cu profil energetic, din Alexandria, județul Teleorman) consideră că în actualele condiții, „ale unei accentuate suprasolicități a elevilor, cuplarea celor două importante activități — practica productivă și instruirea cunoștințelor de tehnologie — este salutară, deci de dorit și de așteptat”.

În special din acele locuri de muncă în care se simte cu mare stringență necesitatea unei tot mai mari participări a tinerilor precum și a unei pregătiri superioare a acestora (și îi vom aminti aici pe doi tineri soți de secție de la mina Lupeni, Ion Gîr-Dec și Victor Bolosin) sugerează ca absolvenții de liceu care se prezintă la locurile de muncă să aibă, din timpul școlii, o mai exactă și mai realistă imagine a ceea ce vor face în viața următoare și o defășoare. Se remarcă, asadar, o serie întreagă de deficiențe ale muncii de orientare școlară și profesională, precum și o practică deosebit de slabă în cadrul cariera au fost tratate superficial, tocmai lucrurile esențiale, cele tînd de pregătirea absolvenților pentru muncă în anume condiții.

cu o anume apăratură, într-un mediu anume. În sfîrșit, foarte mulți elevi (Viorica Barbu, secretara comitetului U.T.C. al Liceului „Decebal” din Deva, Felicia Hristache, elevă în clasa a X-a A a Liceului de informatică din Piatra Neamț, Eva Toth, elevă la Liceul Industrial nr. 1 din Lugoj etc.) precum și cîteva cadre didactice (prof. Paul Spîrescu, Liceul Industrial de chimie din Adjuș, județul Teleorman, prof. Vasile Stoian, Liceul Industrial Snagov, prof. Ligia Dumitrescu, Liceul Industrial nr. 2 din Giurgiu etc.) și-au formulat opiniile privind rolul foarte important ce revine organizațiilor U.T.C. din școli în buna desfășurare a întregii activități din școală, a practicii productive cu deosebire.

„Problemele ridicate sînt ale fiecăruia dintre noi”

muncii este posibilă, credem, în orice atelier-școală. Pentru că un lucru este limpede: trăgînd ani de zile la pîlă sau executînd la nesfîrșit aceeași simplă operație, elevul de astăzi intră miine aproape nepregătit în întreprindere — fapt care nu poate aduce decît prejudicii, atît unității unde se încadrează, cit și lui, demobilizînd-l chiar de la început”. (Prof. ing. Marin Năstăsie, directorul Liceului Industrial „Electroputere” — Craiova). Această este și opinia elevului Viorel Buciu din clasa a IX-a a Liceului agroindustrial din

În acest timp, din școală ar fi putut ieși un muncitor de clasă. Și ar mai fi ceva: elevii se plîng adesea de dificultatea tehnologică pe care le învață la clasă. Și sînt tentat să îi cred. Ei studiază aceste materii cu înghițitură, abia ieșii din facultăți, care le spun mult mai multe și mult mai pretentios decît au el efectiv nevoie pentru a învăța meserie. Dacă și aceste tehnologii s-ar preda aici, în atelier, și ele ar fi exemplificate prin executarea operațiilor despre care se discută, s-ar economisi și timp și ar fi mai înțeleși, mai utili, mai atractivi. O-

șanu” din Blîrțu), cit și Vasile Crețu (elev la Liceul Industrial nr. 2, cu profil energetic, din Alexandria, județul Teleorman) consideră că în actualele condiții, „ale unei accentuate suprasolicități a elevilor, cuplarea celor două importante activități — practica productivă și instruirea cunoștințelor de tehnologie — este salutară, deci de dorit și de așteptat”.

O serie întoargă de oameni ai muncii — interesați de dezbateră noastră în măsura în care problemele ridicate de noi sînt și propriile lor probleme, problemele producției, în fond —

Trebue să precizăm că dezbateră noastră nu își propune să ne încheie nici de această dată. Vom publica în continuare răspunsuri ce vor fi expună opinii sincere și constructive care să pornească de la principala cerință a școlii noastre de azi: pregătirea unor absolvenți care să dovedească, în activitatea productivă pe care o vor desfășura, temeinice cunoștințe și deprinderi bine consolidate de muncă.

DAN MUCENIC

Scînteia tineretului PE TRASEELE ROMANTISMULUI REVOLUȚIONAR

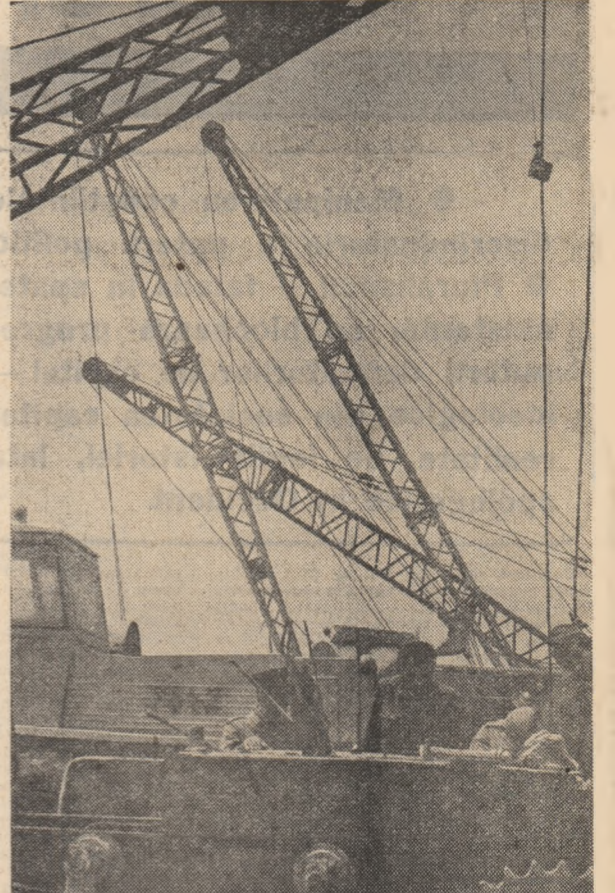
Canalul Dunăre — Marea Neagră, un „fluviu” numit cutezanță

Indiscutabil, Canalul Dunăre-Marea Neagră este una dintre cele mai spectaculoase și mai importante realizări ale României socialiste, dar și cea mai dificilă dintre toate. Nici un alt obiectiv de investiții nu a mobilizat asemenea fonduri financiare, forțe umane și materiale ca cele destinate canalului. Partidul Comunist Român transformă astfel un vis milenar în realitate. Da, un vis milenar, pentru că cei dinții care s-au gândit la posibilitatea folosirii Văii Carasu ca arteră de navigație au fost scîrbi, care, după cum atestă documentele istorice, și-au propus s-o lărgească. După curcerea Daciei, românii au reconsiderat ideea scîrbiilor și inginerii lor s-au frământat și ci în găsirea posibilității de a scurta, printr-un canal, distanța dintre Danubiu și Pontul Euxin. Mai târziu, grecii, la rândul lor, după înnoiparea portului Histria, au analizat varianta unui

canal prin Dobrogea, dezvoltînd în acest sens portul Tomis. Canalul însă nu s-a construit pentru că nu se putea construi. Să facem un salt peste secole, timp în care ideea canalului nu a fost abandonată, ci doar amînată. În 1928 s-a trecut la faptele concrete. S-a întocmit proiectul. Dar a intervenit criza economică mondială și Dunărea a continuat, nestîngerită să curgă în vechea ei albie. În sfîrșit, în 1949 constructorii s-au apucat de treabă în teren. Excavatoarele și lopețile au început să muște în argila acestui pămînt arid. Numai că tîrîra economie a țării republicii nu putea face față unor cheltuieli atât de mari, îi lipseau mijloacele pe măsură și după cîțiva zeci de kilometri de înaintare cu eforturi neasmutite, la începutul anilor '50, lucrările au fost oprite, pentru a fi reluate atunci cînd vor exista posibilitățile materiale

de a se realiza în condiții corespunzătoare. Acest lucru se întîmpla în trimestrul IV al anului 1975 cînd au început lucrările de organizare. Construcția Canalului Dunăre—Marea Neagră se relua cu un avînt impresionant. Clasa muncitoare, întreaga națiune română se angaja, sub conducerea partidului, într-o nouă epopee care avea să stîrnească admirația specialiștilor de pretutîndeni. Astăzi, Dunărea bate în porțile Cernavodei. Ecluză care îi va deschide calea spre podișul dobrogean se apropie de cotele finale. Pe întregul canal, lucrările avansează cu certitudine. În cîinstea Conferinței Naționale a partidului, constructorii doresc să raporteze cîteva realizări de seamă, între care și terminarea unor obiective cheie. Printre acestea: înundarea zonei dintre kilometrii 37-41 și finalizarea lucrărilor între kilometrii 41-52, tronson

executat de brigadierii Șantierului Național al Tineretului. Încă de la începerea lucrărilor, acest șantier al tineretului, entuziasmul și înaltei responsabilități patriotice s-a situat, prin munca mîilor de brigadieri veniți din toate colțurile patriei, în eșaloanele de frunte ale constructorilor, răspunzînd în felul acesta chemării și îndemnurilor secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, de a fi permanent la înălțimea misiunii asumate, urmînd neabătut exemplul revoluționar al comunistilor. Construind canalul navigabil Dunăre—Marea Neagră, tinerii brigadieri, ceilalți constructori civili și militari întemeiază o nouă școală a științei și tehnicii românești, consolidează o tradiție și muncii eroice pentru continua înflorire și dezvoltare a patriei, pentru prosperitatea și bunăstarea noastră, a tuturor.

DIN FIȘA TEHNICĂ A CANALULUI

Inceperea lucrării — trim. IV 1975
Termen de finalizare — 1983
Lungimea — 64 kilometri
Capacitatea — 80 milioane tone tranzit anual
Scurtarea drumului la mare — cu 400 kilometri
Forță de muncă — 25 mii constructori
Volum de excavatii, inclusiv lucrări aferente — 300 milioane m.c.
Volum de betoane, turnat — 4 milioane m.c.
Alte lucrări — ecluzele de la Cernavodă și Agigea; porturile Constanta-sud, Cernavodă, Medgidia, Basarabi; 70-80 poduri rutiere și de cale ferată; drumuri de întreținere de-a lungul canalului

**Bătălia pentru apă,
bătălia cu apa**

Principalul dusman al constructorilor este apa. Apa subterană. Ca o ironie. Forțe cum n-au mai fost concentrate pe nici un alt șantier au fost dislocate aici pentru a aduce apa din Dunăre peste inima Dobrogei, într-un canal de irigații și navigație dintre cele mai mari din Europa, ca să sature pămînturile aride de apă, pămînturile arse de cerceate de secetă și iată, tocmai apa ascunsă, neștiută, circulînd în voie prin straturile adînci, pricinuieste cele mai mari neazuri. La o muscătură de bulldozer, izvoare, pînă astăzi închise, țesute cu o incredibilă presiune, se transformă în fîntini arteziene și în cîteva ceasuri o întinsă zonă de lucrări este inundată. „Era naștea tîrziu, spre dimineață. În tabăra brigadierilor de pe Șantierul Național al Tineretului și la comandamentul grupului de șantier Basarabi, s-a dat alarma. În zona kilometrului 54,400 malul înalt de argilă roșie a început să „fugă”. Ca în toate situațiile asemănătoare și de data aceasta, în mai puțin de jumătate de oră, echipele de intervenție ale brigadierilor au fost la fața locului cu utilajele și materialele necesare. O îngrijorare deosebită îi înceapă pe tinerii, pe toți constructorii. Sursarea malului pune în pericol toate lucrările de pînă acum, în perimetrul respectiv. Trebuia să se acționeze cu hotărîre și eroism, cu precizie și calm.

— Alunecarea se întindea pe 250 de metri, povesteste inginerul șef al grupului de șantier, tovarășul Valeriu Chera, antrenînd toate lucrările de la cota 80 metri la cota 42. Peste 600 metri cubi de argilă roșie norveu înec și înfrîcoșată la vale. Deși n-am mai avut alunecări de asemenea dimensiuni, brigadierii nu s-au speriat, știam ce aveam de făcut. Organizarea noastră este de așa natură că sistem permanent prezăcitiți pentru orice surpriză.

— Ce ale poduri ati mai construit? — Chiar cel care se vede, color în zăre și imi arată direcția ecluzei. Adică, podul de cale ferată Agigea care asigură legătura între Constanta și Mangalia. Are o lungime de 343 metri, cu zece deschideri, din care două de 50 metri în dreptul porților ecluzei pentru a asigura gabariul de navigație. Din nou, admirația mă îndeamnă să mă gîndesc la genialitatea muncitorilor și specialiștilor noștri care au săvîrșit aici adevărate creații tehnice ce vor dura peste veacuri. Multe din soluțiile tehnice adoptate la aceste poduri sînt originale și superioare celor cunoscute pînă acum. Cînd îi cunoști mai îndeaproape pe constructorii noștri te mai miri de marile lor performanțe. Stau de vorbă cu Gheorghe Opres, maestrul care a coordonat construcția pilonului. A început să lucreze încă la vechiul canal. Avea pe atunci doar 16 ani. Acum are 46. Nu-și mai amintesc cu precizie cîte poduri a construit în țară. A construit și în R.F.G. trei poduri pentru care a fost elogiat, el și școala românească care l-a format. Imi prezintă oamenii din formația S-3 802, fabricată la „Progresul” Brăila. Planul pe schimb la aceste utilaje este de 1.000 mc. El scot 2.000 mc. Deci, dublu. În nici o lună nu merg acasă cu mai puțin de 8.000 de lei fiecare. Cu, mai multă. Singurii concurenți sînt ei între ei. Se întrec, fiecare în schimbul lui, pentru cea mai mare cantitate excavată și rezultatele fluctuează de la o lună la alta, fiind însă într-o continuă dorință de recorduri.

— Credeți că fără voi s-ar fi putut construi canalul? — Într-adevăr, un șantier pe măsura bărbăților care știu ce vor de la viață, care știu nu să ncolcească greutățile ci să le învingă. Ca toate marile șantiere ale țării și acestea, care tale Dobrogea în două, a devenit o admirabilă școală de formare patriotică și profesională a tinerilor, de educație a spiritului, de educație a calităților umane celor mai alse. Mii și mii de tineri au absolvit-o și o vor absolvi în continuare.

De la plus 27 metri, reper Marea Baltică, la minus 19,50 metri — o ascensiune inversă în 2455 de zile

Deși avea experiența Porților de Fier, a altor mari șantiere, cînd a ajuns la Cernavodă și a trebuit să se dea la munca de a realiza secțiunea pe care trebuia considerabilă, tînărul constructor Gheorghe Dedu a cam zăcut de gânduri. Și-a virit mai adînc mințile în luare, și-a îngus-tat deschizătura dintre eleocape și cu un aer aparent distrat a început să se plimbe, fluterînd, pe crestele pustii. Parcă le încercă pașii duritatea, încăpătînat. Căliții din echipă, vreo suteci de ingineri, tineri mai tineri alții mai în vîrstă decît el, așteptau lămuriri. Acest muncie va trebui, într-adevăr, despicat și încă într-un timp atât de scurt? Va curge vredată Dunărea în direcția trasată de topometri? Erau întrebări pe care mulți dintre ei ar fi vrut să le adreseze sefului lor de echipă, dar din prea mult orgoliu nu îndrăzneau. Să nu pară că le-ar fi frică sau că au vreo îndoielă în reușita Bravau. „Îi venim noi și astuia de hac. Dinamită avem, excavatoare, bulldozere și basculante, de asemenea. De potă de lucru nici nu mai vorbim”, încercă eu să clarific dintr-o dată lucrurile.

— Sîntem la cota 27 metri reper Marea Baltică, a intervenit în vizibila lor frîmțare, inginerul Constantin Carap, și va trebui să coborîm la cota minus 19,50 metri, reper Marea Baltică, vază cea mai de jos a fundății ecluzei. La treabă, prieteni. Avem de excavat 4,2 milioane metri cubi de pămînt și de introdus în operă 320 mii metri cubi de beton. Timpul nu ne așteaptă.

— Mai avem de montat circa 2.800 de tone, spune seful echipei. În cîinstea Conferinței Naționale a partidului ne-am angajat să mărim cu cel puțin 30 la sută productivitatea zilnică. Lucrăm în două schimburi prolungite cu pauzele de masă. Practic, lucrul nu încețază 24 de ore din 24. Timpul este excelent. Masinile înoată în noroi. Constructorii se bucură. Bine că nu e praf și nu e ger, bine că nu e ploaie. Ei sînt obișnuiți și cu aceste elemente ale naturii, dar munca ar fi stînjinită, utilajele ar funcționa mai greu. Mirisan Traian este cel mai bun dintre betonistii, apreciază seful său, tînărul inginer Gheorghe Hozas, Dughelher Vintilă. Anghelescu este și el ceea ce se numește „constructor total”. Lucrările au fost conduse de specialiști tineri, aflați la cel dintîi examen cu adevărat dificil. Laurentiu Titu, sef de lot; Mihai Radu, sef de lot; Gheorghe Hozas, sef de lot; Constantin Carap, sef șantier. Ecluză, opera lor, a intrat în faza finală. Opera a măiestriei profesionale, dar și a răspunderii și cutezanței revoluționare.

— Brigadierii execută cel mai greu tronson de 10 kilometri al canalului, spunea tovarășul Nicolae Ivanov, comandantul Șantierului Național al Tineretului, ei fac cel mai mare volum de excavatii și betonări și încă în terenul cel mai dificil. Dar, așa cum au raportat secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cu prilejul ultimei sale vizite de lucru pe șantier, ei își vor respecta fără abatere angajamentul patriotic, împlinînd Conferința Națională a partidului cu rezultate pe măsura entuziasmului și elanului lor tineresc.

Programul de lucru al turei de la betonare: 3 ianuarie — 31 decembrie

Dacă ajungi pe șantierul ecluzei de la „Noul Port” Constanta-sud și nu faci cunoștință cu frații Toma, Ion și Ilie Ananie, te întorci mai sîrac de cum ai venit. Sînt cei mai teribili excavatoristi pe care îi avem, mă convînge îndîmîr șef al grupului de șantier, Vasile Cernhe, cu care nu se poate nimeni întrece, nici la precizia lucrării, nici la randamentul lucrărilor pe un S-3 802, fabricat la „Progresul” Brăila. Planul pe schimb la aceste utilaje este de 1.000 mc. El scot 2.000 mc. Deci, dublu. În nici o lună nu merg acasă cu mai puțin de 8.000 de lei fiecare. Cu, mai multă. Singurii concurenți sînt ei între ei. Se întrec, fiecare în schimbul lui, pentru cea mai mare cantitate excavată și rezultatele fluctuează de la o lună la alta, fiind însă într-o continuă dorință de recorduri.

— Dacă ajungi pe șantierul ecluzei de la „Noul Port” Constanta-sud și nu faci cunoștință cu frații Toma, Ion și Ilie Ananie, te întorci mai sîrac de cum ai venit. Sînt cei mai teribili excavatoristi pe care îi avem, mă convînge îndîmîr șef al grupului de șantier, Vasile Cernhe, cu care nu se poate nimeni întrece, nici la precizia lucrării, nici la randamentul lucrărilor pe un S-3 802, fabricat la „Progresul” Brăila. Planul pe schimb la aceste utilaje este de 1.000 mc. El scot 2.000 mc. Deci, dublu. În nici o lună nu merg acasă cu mai puțin de 8.000 de lei fiecare. Cu, mai multă. Singurii concurenți sînt ei între ei. Se întrec, fiecare în schimbul lui, pentru cea mai mare cantitate excavată și rezultatele fluctuează de la o lună la alta, fiind însă într-o continuă dorință de recorduri.

Școala fără clase a șantierului

Cînd a venit de Șantierul Național al Tineretului, Gheorghe Iroftie nu știu nici o meserie. Li era teamă că n-o să fie primii. Ce să faci cu el? Cu lopata nu se mai lucrează. L-a adus aici mai mult dorul de aventură, de „romantismul vîrșii de brigadier de șantier”. Cînd a vădit că n-o să fie primii, a căutat să se califice la lucrări foarte dificile, care mi-au ascuțit mintea și m-au pus în situația de a învăța meserie ca lumea. Pentru că altfel aici nu faci față. Nu rezistă decît cei țari de caracter, pentru care nu există greutate de netrecut. Sînt sute de tineri pe Șantierul Național al Tineretului, în celelalte secțiuni ale canalului, care s-au calificat aici și care lucrează la început. Sigur că șantierul i-a cernut și a rămas elita. Canalul nici nu s-ar putea construi cu alt fel de oameni.

— Ce fel de muncitor este astăzi utecitul Gheorghe Iroftie? — Întreb pe seful său de echipă. — A ajuns în numai trei ani sudor de clasă, autorizat în suduri în cochiță, de înaltă precizie și rezistență. Lucrările lui au buletinele de analiză cele mai bune. Odată cu el au făcut cursurile de calificare la Poarta Albă

— Ce fel de muncitor este astăzi utecitul Gheorghe Iroftie? — Întreb pe seful său de echipă. — A ajuns în numai trei ani sudor de clasă, autorizat în suduri în cochiță, de înaltă precizie și rezistență. Lucrările lui au buletinele de analiză cele mai bune. Odată cu el au făcut cursurile de calificare la Poarta Albă

— Ce fel de muncitor este astăzi utecitul Gheorghe Iroftie? — Întreb pe seful său de echipă. — A ajuns în numai trei ani sudor de clasă, autorizat în suduri în cochiță, de înaltă precizie și rezistență. Lucrările lui au buletinele de analiză cele mai bune. Odată cu el au făcut cursurile de calificare la Poarta Albă

— Dacă ajungi pe șantierul ecluzei de la „Noul Port” Constanta-sud și nu faci cunoștință cu frații Toma, Ion și Ilie Ananie, te întorci mai sîrac de cum ai venit. Sînt cei mai teribili excavatoristi pe care îi avem, mă convînge îndîmîr șef al grupului de șantier, Vasile Cernhe, cu care nu se poate nimeni întrece, nici la precizia lucrării, nici la randamentul lucrărilor pe un S-3 802, fabricat la „Progresul” Brăila. Planul pe schimb la aceste utilaje este de 1.000 mc. El scot 2.000 mc. Deci, dublu. În nici o lună nu merg acasă cu mai puțin de 8.000 de lei fiecare. Cu, mai multă. Singurii concurenți sînt ei între ei. Se întrec, fiecare în schimbul lui, pentru cea mai mare cantitate excavată și rezultatele fluctuează de la o lună la alta, fiind însă într-o continuă dorință de recorduri.

Artă în oțel și beton

Trebuie să recurgem din nou la superlativ. Pe nici un alt șantier nu s-au executat atîtea lucrări de artă ca aici. Iar maestrul Gh. Linder adaugă: și nici altă de varietate ca stil și soluții tehnologice. În afara complexului de poduri de la Cernavodă, cel dintîi care îl va depăși, după mai bine de o sută de ani, pe marele Saligny, cu podul său dintre aceleași maluri și care va avea la partea inferioară două linii de cale ferată, iar la partea superioară două benzi de circulație rutieră, se mai află

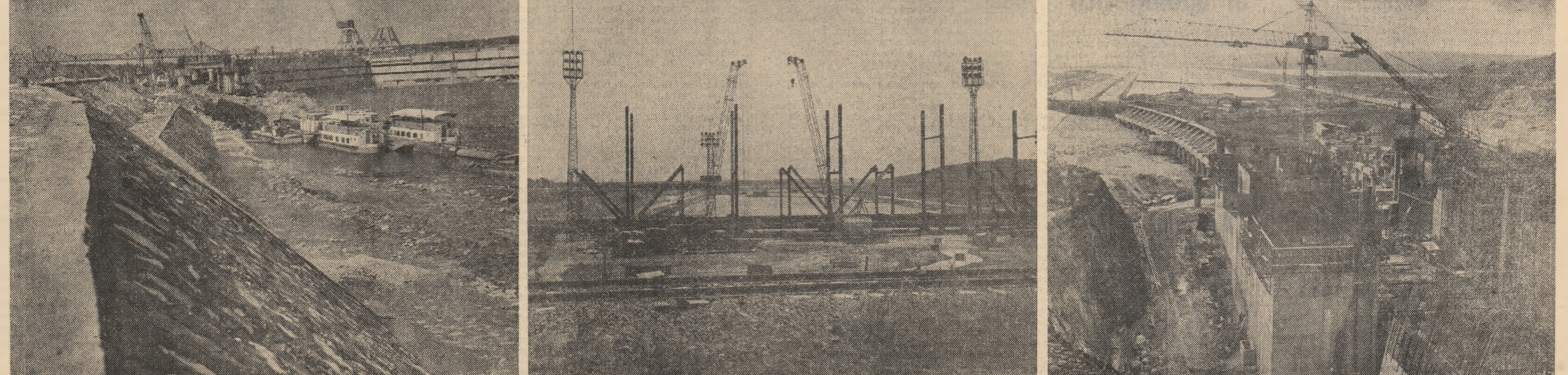
Trebuie să recurgem din nou la superlativ. Pe nici un alt șantier nu s-au executat atîtea lucrări de artă ca aici. Iar maestrul Gh. Linder adaugă: și nici altă de varietate ca stil și soluții tehnologice. În afara complexului de poduri de la Cernavodă, cel dintîi care îl va depăși, după mai bine de o sută de ani, pe marele Saligny, cu podul său dintre aceleași maluri și care va avea la partea inferioară două linii de cale ferată, iar la partea superioară două benzi de circulație rutieră, se mai află

Trebuie să recurgem din nou la superlativ. Pe nici un alt șantier nu s-au executat atîtea lucrări de artă ca aici. Iar maestrul Gh. Linder adaugă: și nici altă de varietate ca stil și soluții tehnologice. În afara complexului de poduri de la Cernavodă, cel dintîi care îl va depăși, după mai bine de o sută de ani, pe marele Saligny, cu podul său dintre aceleași maluri și care va avea la partea inferioară două linii de cale ferată, iar la partea superioară două benzi de circulație rutieră, se mai află

Trebuie să recurgem din nou la superlativ. Pe nici un alt șantier nu s-au executat atîtea lucrări de artă ca aici. Iar maestrul Gh. Linder adaugă: și nici altă de varietate ca stil și soluții tehnologice. În afara complexului de poduri de la Cernavodă, cel dintîi care îl va depăși, după mai bine de o sută de ani, pe marele Saligny, cu podul său dintre aceleași maluri și care va avea la partea inferioară două linii de cale ferată, iar la partea superioară două benzi de circulație rutieră, se mai află

SĂ COMPARĂM CITEVA MARI CANALE ALE LUMII ȘI VOLUMUL DE MUNCĂ PRESTAT

	Lungime km	Excavații mil. mc.	Beton turnat mil. mc.	Durata construcției ani
Panama	81	160	3,9	29
Suez	164	278	0	10
German de Nord	99	78	0,8	Nu se cunoaște
Marea Baltică — Marea Albă	227	21	0,4	1,8
Moscova—Volga	128	154	2,9	4,3
Dunăre—Marea Neagră	64	300	4,0	8,9

Curentele de idei și confruntările de opinii

IN LUMEA CONTEMPORANĂ

● Manipularea conștiințelor ca instrument de exercitare discriminatorie a puterii politice împotriva maselor populare
● Pluralismul — fațada în spatele căreia se promovează ordinea existentă, se blochează progresul real politic ● Conservarea puterii deținătorilor de capital — orientare mascată a practicilor ideologice din societatea capitalistă contemporană ● Teama de realitate, de legile istoriei, iată explicația înfloririi curentelor apologetice în Occident

Cunoscut cititorilor români prin traducerea lucrării sale imaginare „The American Way of Life” dintr-un manual de sociologie critică americană — aprecia cu realism, referindu-se la societatea occidentală ca „printr-o mijloc de putere care acum prevalează este puterea de a conduce și manipula conștiințele oamenilor. Faptul că nu cunoaștem limitele unei asemenea puteri, că sperăm că aceasta să aibă limite, nu schimbă cu nimic măsura puterii care este astăzi folosită cu succes fără sancțiunea rațiunii sau conștiinței celui care se supune”.

Este, de acum, admis că — paralel cu înflorirea practicii manipulative — capitalismul contemporan își creează tot mai mult și o ideologie legitimistă. Una care la forme diverse, desigur, dar care are o invariabilă funcție de legitimitate a ordinii existente, de promovare a ideii că stările economice și sociale capitaliste — cu toate inconvenientele pe care le au — sunt puse pe deplin cerințelor istorice, ar fi mai potrivite decât oricare altele în plan istoric. „Codul” manipularii: substituie violenței fizice prin cea simbolică. Analiză sensibilă la esențele multora dintre demersurile ideologice burgheze va observa, neîndoielnic, că această construcție a acestora se mișcă astăzi, cu frecvență sporită, dinspre conștiința manipularii spre legitimarea ordinii capitaliste a viietii. Evoluția modurilor de fabricare a „managemențului social și de exercitare a puterii capitaliste” a fost sesizată cu destulă promptitudine pe planul reflecției teoretice. Încă acum aproape 15 ani, Th. Rosaack observa că „originalitatea” societății occidentale „rezidă în utilizarea mai degrabă a tehnologiei decât a tehnicii pentru a obține conștințele forțelor sociale”; ceea ce face ca totul să devină „obiectul unui pur scrutin tehnic, unei pure manipularii tehnice”, iar „puterea reactivă să fie înlocuită treptat cu puterea recuperativă”. Desigur, sensul decodificator și critic al acestor aprecieri este pus în umbră de latura lor precumăntă pentru a se dezlăui. Dealtfel, de la constatarea generării unor funcții manipulative în capitalismul contemporan la prezentarea lor, nici mai mult nici mai puțin, drept pirghii de ameliorare a condiției umane n-a fost un drum prea lung.

Frumoasa înșelăciune

Apologetica ideologică, reactivă după acel tubulburător mai 1989 (marile mișcări studentesce contestatatoare) s-a grăbit să facă din extensiunea socială a manipularii — măsând-o, desigur — cheia de boltă a prezenței „capacității de legitimitate de care dispune capitalismul pentru a se recupera pe sine și a lesi cu bine din stăpânirea divorselor sale conflicte. „Meliorismul” (de la francezul „melleur” = mai bun) și „progressivismul” deveneau nu doar prelungiri ale clasicei pragmatism filosofic american, ci și un fel de tribune ideologice de lansare, cu tentația pertinentă, a ideii îmbunătățirii lumii capitaliste. S-a dezvoltat, treptat, un vast cimp conceptual care să susțină și să acediteze noua turnură a faptului ideologic. Înăsa constatarea (de ale căre viziuni, aprinse de timp și se deslăuiau pe planul occidental) al puterii a devenit un concept pe care laboratoarele ideologice l-au prelucrat în sensul dorit, dându-i caracterul unui fel de ritual al viietii sau, pur și simplu, neîndu-i orice fundament.

Cum observa G. Balandier, ritualizarea contestării se înscrisă, înecând puterii „do de perioade o nouă victorie”. În acest fel, chiar practicile radicale ale opoziției provinente, mai ales, dinspre tineret, au făcut și fac obiectul unei active intervenții și neutralizării politice, iar frontul ideologic s-a regrupat, pentru a tine isonul acestor tendințe.

Una dintre mult speculatele modalități de disimulare a manipularii a fost și este pluralismul. Prezentat adesea ca rezervor al libertății de opinie și de atitudine sau ca model al participării sociale, pluralismul a devenit în fapt sistemul de practici al nuanțării, extinderii și distingerii strategiilor de manipulare. M. Duverger, pe care nicidecum nu-l bănuim de aderență la marxism, menționa că „sub aparenta pluralitate a practicilor, a opiniilor consistențe se ascunde o „omologie de practici fundamentale”. Una — care redă poziția la „debată” a alternativelor de gândire în cadrul statului — și care face — am continua — un real serviciu mascării captivității politice de fapt, pe care o subintinde ordinea capitalista a viietii. Dominanța manipularii, raționalizată tehnic și evaluată ideologic prin firma „deplinului fundament social”, a devenit, subtil, la cele mai sofisticate mecanisme ale activității umane. Domeniul valorilor culturale a fost și este unul dintre acestea. Pretinzând a stimula o ofertă nelimitată de valori pentru oricine, fără discriminare, clasă dominantă a operat și operează în esență un adevărat „arbitrar cultural”, o selecție puternică de valori, reținând și difundind socialmente doar pe cele care sînt conforme cu propriile sale interese. Cu ajutorul unor mecanisme instituționale de transmisie disimulatoare (fître care și în învățămînt), circulația acestor valori ajunge să creeze mari disarități sociale, să perpetueze inegalitatea șanselor și accesului celor „de jos” la nivelul înalt al prestigiului socio-cultural și, apoi, la straturile superioare ale ierarhiilor sociale”. În acest fel se reproduce poziția celor „de sus” în raportul de forțe dintre clasele sociale rămîne constant în esența lui, admitînd doar variații nesemnificative. Prin intermediul „reproducerii culturale” se constituie și o „reproducere socială”, adică a structurii de clasă, tradițiilor de transmisie a culturii sint cuprinse într-un vîrbitat „mandatar” comandat de clasa dominantă, ele acționînd însă disimulatoare și exercitînd funcții aparținînd universului valabile, prezentate ca medicament „teoretic”. Selecția pe care o operează în rîndul indivizilor s-bazează doar pe „meritele” acestora, dar în fața risurilor ale indivizilor se prezintă de fapt inegalități, cu mari decalaje de „capital cultural” datorate aparținîndei de clasă. Mulți se autoelimină, micșorîndu-și orizontul de aspirații în chip determinat dar fără a pătrunde în esența curentelor acestor decizii, tomăi datorită disimularii raporturilor sociale. Faptul căpăt

caracteristicile efectelor violentei, dar ale uneia de un tip nou, original, care se impune prin aceea că este purtătoare unor „simboluri sociale”, vioenta a devenit în acest sens „simbolică”, ea nu doare fizic, dar neutralizează (prin atac la identitatea culturală și socio-mentală a omului) orice promovare socială a clasei dominante. Procesul, pus în evidență la începutul anilor '70 de P. Bourdieu (care a creat și expresia înaltă de „violenta simbolică”), de C. Baudelot și R. Estabiet (în Franța) avea să fie o altă formă de exercitare a manipularii prin intermediul privilegiului burghez al accesului nelimitat la valorile culturale și la pozițiile-cheie de control social care să servească menținerii statu-quo-ului în raporturile dintre clasele sociale. Cele mai subtile forme de manipulare devin, în acest fel, cele care se bazează pe „monopolizarea cunoașterii abstracte și aplicate, folosită în direcționarea intrucului” (N. Birnbaum).

Ideologia burgheză n-a putut și nu putea sta departe, fără să speculeze după vrea o selecție practică a pluralismului, în conjuncție cu avantajele manipularii prin accesul selectiv și privilegiat la produsele cunoașterii. Ieșind „rolul unei ceremonii de unimitate”, pluralismul a fost calea de deturmare a atenției populare de la inegalitatea de șanse sociale, iar „violenta simbolică” — drumul cel mai codificat al blocării voinței politice a maselor, prin conservarea în fapt a celor mai discriminatorii mecanisme de selecție și acces în structurile politice ale conducerii. Inegalitatea șanselor sociale în occident a fost pusă în evidență, dealtfel, și în studiul ample scris de autori nemarxisti, dar sensibili la stările de fapt, așa cum sînt ele constituite. R. Boudon este unul

DE LA MANIPULARE LA LEGITIMARE

dintre aceștia, analizele sale găsindu-și demersuri similare în Anglia, în Statele Unite și în alte țări occidentale, practic peste tot unde se dezvoltă un curent lipsit de multe dintre prejudecățile clasice ale ideologiei burgheze.

Este de remarcat, în acest context, existența unei tendințe ideologice realiste care, deși nu ajunge pînă la accentuarea spiritului de revoluție, pune totuși în lumină corelarea inegalității șanselor sociale cu dominanța manipularii instituite de burghezie. Pot fi citați mulți analiști care, așezînd și la date empirice edificatoare, arată că diversificarea tehnicilor de dominare manipularii atinge adesea momente de apogeu. Se înscrisă între aceste tehnici, enumerate care în lucrări occidentale, propaganda intensivă, persuasiunea socială, camuflajul politic (ceea ce se petrece „în spatele ușilor închise”), deturarea spirituală, apologia „consensului social”, simularea umanității și compătimității omului ca „robot jovial”, cultivarea „simulului distanței față de sursele puterii” (K. Keniston), specularea „maselor umane în derivă” (A. Peccol) și a fenomenului dureros al forței de muncă emigrante, supusă la un acut proces de discriminare și marginalizare, a cărui rezultată este o opresiune fără precedent.

Ca acțiune socială generalizată, manipularia capitalista își desăpînă în continuare firul, la adăpostul „frumoasei înșelăciuni” pe care o reprezintă ideologia burgheză.

Legitimismul — un „alter ego” al apologeticii

Printre funcțiile înșelăciunii ideologice burgheze se înscrisă, rețedîndu-și cu prioritate, aceea a legitimării ordinii capitaliste. „Amintesc aici că în Dicționarul politic (Editura politică, 1975) legitimismul este definit ca „teorie monarhistă, reacționară care proclamă drept principiu fundamental al ordinii de stat „dreptul” inalienabil la tron al dinastilor și puterea absolută a acestora. Partizanii dinastiei Bourbonilor din Franța, răsturnată de revoluția burgheză de la 1789—1793, se numeau legitimisti”. De ce am apelat la această definiție? Pentru că, depe de a mai avea conținutul arhaic, de tip monarhist, legitimismul actual împrumută totuși ceva din acesta. Anume dreptul „inatabil” al conservării puterii așa cum este ea. Răsturnînd legitimismul arhaic cu aproape două sute de ani în urmă, burghezia se vede astăzi nevoită să apeleze la un nou soi de legitimism, construindu-și un întreg aparat ideologic care să-i sancționeze intențiile. Istoria se repetă, dar (pentru a-l parafraza pe Marx) într-o modalitate ridicolă. Ca și feudalul căruia îi fugea economia naturală de sub picior, sub impactul puterii politice de clasă, burghezia contemporană simte nevoia să se legitimizeze pe sine de frica procesului revoluționar actual. Atunci cînd nu mai poți fi cuprins, ca atare, în ne-

cesitatea istorică obiectivă, recursul la legitimism este „simbolul sigur și înfrîngător” refugiu ideologic într-un buncăr al ideilor persuasive. Situația este, în esență, ridicolă pentru că astăzi știm prea bine despre burghezie ceea ce ei nu știu, la începuturile afirmării sale în istorie, despre feudalism.

Luînd lucrurile ca atare, ideologia legitimistă nu mai poate induce pe nimeni în eroare. Dar formele ei de prezentare, adesea codificate și subuminate, trebuie supuse unei operații de „desacruș” și explicare. Cu atît mai mult cu cît unora puterea este definită (pentru capitalismul contemporan) drept „influență legitimată”, iar manipularia drept „influență nelegitimată”. Pe această cale a decuplării puterii de manipulare cu ajutorul atributului de legitimitate se pot introduce, desigur, multe confuzii. În fond, manipularia, fie și nelegitimată, se exercită din interiorul unor forțe sociale, nu din afara societății. Iar puterea burgheză, sub aspectele ei politice în primul rînd, este cea care își face din manipulare un pedestal al propriei sale reproducere. Numai că, și acesta este un fapt deosebit de semnificativ, promovînd un discurs ideologic care să mascheze strategia manipularii, s-o ascundă, cît mai bine sub aparente, s-o „codifice” tot mai riguros. Convergența dintre exercitarea puterii și disimularea manipularii este preluată permanent în structurile ideologiei burgheze, devenind una dintre cele mai răspîndite modalități de prezentare de masa ideilor. O modalitate care se asociază cu deformarea problemelor puterii, cu tratarea lor trunchiată și înșelătoare. În acest sens una dintre procedurile care sînt savurate de numeroși ideologi burghezi, pentru că permite inducerea ideii de

legitimare a ordinii capitaliste fără prea mari eforturi, este aceea a separării problemelor puterii de orice condiții de loc și de timp, deșingîndu-și pînă la „formele” și de tipul celui pe care îl propune R. Dahl: „A are putere asupra lui B, în măsura în care el determină pe B să facă ceva ce B nu ar fi făcut altminteri”. D. Bell, la rîndul său, reduce puterea la abilitatea de a comanda. A. Ezioni socotim o relație, dar ea implică relații fără să specifice care sînt”. Deurgue, dintr-o astfel de definiție, că o opinie poate avea orice fel de putere, totul depinzînd de un joc abstract al forțelor sociale și individuale, în afara vreunui fundament economic, în afara oricărei determinări istorice, într-un spațiu social total relativizat. O astfel de înțelegere a politicii trădează, fără îndoială, o concepție mai adîncă, înălțată în maschează, să-l depersonalizeze, să-l scoată din identitatea pe care i-o impune poziția de clasă a burgheziei și pirghile economice ale acesteia poziții. Asadar, un mare ocol ideatic (care refuză esența politicii) este pus în serviciul disimularii al menținerii ordinii existente. Alci — pe palierul efectelor, rezumat prin expresia „menținerea ordinii” — legitimizează se întîlnesc cu manipularia. „Aceasi Mărie poartă altă pălărie” — ar spune omul hitru și de bun simț.

R. H. Wagner nu propune chiar o acută minimizare a rolului conceptului de putere pentru că (deși este o „abreviere” a unor fenomene complexe) „nu se referă fără ambiguitate la nimic și de aceea nu este capabil să joace un rol important în nici o teorie folioitoare”. Legitimismul ideologic burghez ajunge astfel să se sprijine în izgonirea conceptelor-cheie din arsenalul gândirii, înăldîndu-se ca un castel din cărți de joc. Iar legitimizarea consistă în obținerea consimțămîntului durabil și evident, venindu-i, acum, în ajutor prin disimularea esenței sale și chiar prin „izgonirea” conceptului ce o exprimă. Uneori, cu nuanțări specifice, însăși ideea de legitimitate este folosită în chip manipulariu, în vederea de a se crea un fals consimțămînt, în vederea modelării opiniei publice ca factor subiectiv al obținerii unui ridicat coeficient social de supunere, de ascultare. Chiar cu prețul — infim — al recunoașterii, cît de cît, a dreptului legitim la rezistență din partea

maselor. Pentru că dacă „puterea bazată pe violență fizică” este amenințată și torturată este considerată rea în majoritatea sistemelor de valori (occidentale — n.n.), atunci aceea bazată pe aparatele birocratice ce folosează rezistența legitimă a cetățenilor este mai puțin rea, iar cea fondată pe persuasiunea eticodestă sau pe mijlocul opoziției care mai puțin rea”. Asadar, în aceste idei care aparțin lui M. Duverger, caracterul „legitim” al reacției opozante a cetățenilor (faptul că puterea este în chip abstract „rea”, dar „rea” de nivel mediu. Acolo unde real social al puterii este cel mai înșelător, este înșelător și opoziția cetățenilor, pentru că se instituie deplina și orba manipulare! Ceea ce rămîne, la acest nivel, este doar caracterul legitim (dar foarte puțin „rău”) al puterii, nicidecum în discuție. Legitimismul ideologic se vede astfel împins mai sus pentru că s-a făcut datorită „futilității” de la naul cetățenului o brumă de drept legitim al opoziției (nu al neapunerii) și lăsîndu-l apoi în brațele manipularii: adică acolo unde puterii capitaliste îi este cel mai plăcut să se exprime, perorîndu-și eficient și disimulat. Legitimismul și apologetica devin, astfel, două fețe ale aceleiași realități ideologice.

Un model burghez al autoconducerii?!

Ca practica ideologică, legitimismul manipulariu nu putea rămîne în afara sistemelor de control social și de organizare suprastructurale. Chiar dacă, așa cum arată M. Crozier și E. Friedberg, sistemele organizaționale limitate libertatea umană, dîndu-i o variabilitate restrînsă, nu trebuie să primim aceasta ca pe o fatalitate.

Există încă în societatea capitalistă deșubrele posibilități ale ofertei de iluzie a participării la decizie, pentru cei mulți. Legitimismul burghez le-a găsit și le-a utilizat cu savoare, de pildă, în teoriile autoconducerii și codeterminării.

Rămase pînă la urmă doar teoria în sine, cum bine a observat un bun cunoscător al doctrinei organizării sociale (B. Lussato), acestea au avut mai ales în anii '70, și și încă scopul de a deturna atenția maselor de la problema esențială: aceea a regimului proprietății, în primul rînd al proprietății asupra mijloacelor de producție. J. Attali, D. Chauvet, H. Laborit, F. Rosenthal, M. Salion și alții — teoreticienii al autoconducerii în limitele ordinii capitaliste — au încercat să dezvolte un nou cimp conceptual al disimularii, din care nu lipsesc ideile de egalitate, fraternitate, libertate, non-agresivitate, spontaneitate, non-formalism și altele. Modelul burghez al autoconducerii, propunînd de pildă, o decizie „transparentă și neautoritară”, induce ideea separării conducerii de baza reală pe care o reprezintă controlul posesiv al mijloacelor de producție. Utopismul acestei idei, corolă al liberalismului, se vede cu claritate atunci cînd refuză să atace proprietatea (considerată ca un „tot inalienabil”) teoria burgheză a autoconducerii face un real serviciu legitimizării ierarhiilor sociale bazate pe posesiune. Angajarea „a preponderent doctrinară și ideologică” față de unora care o respingă, sistemul birocratic și autoritar) are în esență o funcție legitimistă și manipulatorie implicită, pentru că vizează ameliorări formale pe un conținut relational caracteristic ordinii capitaliste a viietii sociale.

La ceea ce privește codeterminarea, teorie mai sofisticată și mai pretentioasă, aceasta pornește de la o viziune pragmatică asupra descentralizării economice (F. Dalle) și de la specularea teoriei sistemelor în plan practic (J. Bouinne). Ridicîndu-se împotriva a ceea ce denumesc „dogmatism” (un soi de limbaj teoretic înșelat în limbajul obiectiv al întreprinderii industriale) și operînd cu termeni înșelători de „proponeri” și „inductori” (pentru a delimita între structurile administrativ-decizionale și cele de execuție nemijlocite), autori citati oculesc vîntul realității factuale a întreprinderii capitaliste și mai pretentioasă, în fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și în acest caz, dar cu sprijinul unor construcții teoretice mai complexe și mai elaborate conceptual. În fond, sistemul de control social și de organizare conceptual, într-o mixtură cu evidentul rol de disimulare a raporturilor de forțe din cadrul vieții economice capitaliste. Aceași funcție legitimistă se exercită și

